

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29Csp/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120204587
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8120204587.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobkyne: K.. M. O., G.. X.X.XXXX, K. E. Š. X, XXX XX O., zast.: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom kancelárie Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, proti žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31340890, zast.: Advokátskou kancelárou RELEVANS, s.r.o. so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47232471, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.209,27 EUR a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu 1.209,27 EUR s 5 % úrokom z omeškania ročne od 16.05.2020 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobkyňi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 16.04.2020 žiadala zaviazat' žalovaného na zaplatenie 1.209,27 EUR s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia a určiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky v časti 4 bodu 4.9 zmluvy o úvere.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 20.07.2011 uzatvorila so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, v ktorej absentujú obligatórne náležitosti predpokladané ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. uvedením doby trvania zmluvy, celkovej čiastky, výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, vrátane neuvedenia správnej celkovej výšky nákladov.

3. Ďalej zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v časti 4 bodu 4.9 zmluvy, podľa ktorej sa zmluvné strany mali dohodnúť, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou. Na podporu svojho tvrdenia poukázala na závery rozhodnutia súdu prvej inštancie zo dňa 21.02.2018 pod sp. zn. 24C/182/2015 v spojení s rozsudkom KS v Prešove zo dňa 04.10.2018 pod sp. zn. 19Co/88/2018.

4. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že zmluva o úvere obsahuje zrozumiteľný údaj o tom, aká je doba trvania zmluvy. Zmluva o úvere jasne obsahuje dva základné údaje, a to počet mesačných splátok v bode 4.1 zmluvy o úvere, a to 120 mesiacov a termín konečnej splatnosti úveru dňa 15.07.2021. Doba splácania úveru tak bola dohodnutá na 120 mesačných splátok s rovnakým dátumom splatnosti. Počet splátok a doba trvania zmluvy o úvere je v danom skutkovom prípade totožným údajom, čo si žalobkyňa ako priemerne uvedomelý spotrebiteľ musela vedieť a vyhodnotiť.

5. Zmluva o úvere obsahuje údaj o RPMN a to vo výške 9,78 %. Žalobkyňa v žalobe neuviedla, z akého dôvodu je uvedená RPMN nesprávna a nepredložila o tejto skutočnosti žiaden dôkaz. Predpokladá, že

žalobkyňa vychádzala z kalkulačiek dostupných na internete. Tieto kalkulačky sú však len informatívnym a nezáväzným prostriedkom, ktorých závery nie je možné považovať za hodnoverné a aplikovať na dané súdne konanie. Internetové kalkulačky neposkytujú úplné a presné výpočty, sú orientačným nástrojom, ktorý informatívne počíta RPMN. Z uvedeného dôvodu trvá na tom, že údaj o RPMN v zmluve je uvedený správne.

6. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutia Okresného súdu v Revúcej pod sp. zn. 8C/203/2015, Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 9Csp/177/2015 a Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 43Co/42/2018.

7. K celkovej čiastke uviedol, že dikcia zákona nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť ja násobok počtu splátok s ich výškou, ale podľa ust. § 2 písm. h) zák. č. 129/2010 Z.z., celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

8. Vo vzťahu k neprijateľnej zmluvnej podmienke uviedol, že v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, zákonná úprava umožňovala zmluvným stranám uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu vo forme samostatnej zmluvy, alebo ako rozhodcovskú doložku, ktorá tvorí súčasť iného právneho úkonu. Požiadavka, aby rozhodcovská zmluva bola výlučne vo forme obsahovo oddelenej od zmluvy sa vzťahuje výlučne na rozhodcovské zmluvy uzatvorené po 01.01.2015. Forma rozhodcovskej zmluvy je tak v súlade so zákonnými požiadavkami účinnými v čase jej uzatvorenia a skutočnosť, že je súčasťou zmluvy o úvere nespôsobuje jej neplatnosť. Znamená to, že rozhodcovská doložka spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti a je uzatvorená platne. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení neuviedla žiadnu novú skutočnosť, ktorá by popierala platnosť rozhodcovskej doložky.

9. Súčasne voči uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaný vzniesol námietku premičania uplynutím subjektívnej premlčacej doby vzhľadom na splnenie zmluvy dňa 16.09.2013 dňom 16.09.2015 majúc za to, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňom, kedy žalobkyňa uhradila žalovanému poslednú splátku úveru. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre pod sp. zn. 25Co/1019/2015, 7Co/98/2013, ako aj Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 21Co/193/2014, Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 2Co/9/2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17Co/163/2016, ako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 5Cdo/291/2015. Súd v predmetných rozhodnutiach dospeli k záveru, že dotknutí spotrebiteľa sa o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia dozvedeli v čase jednotlivých úhrad presahujúcich istinu úveru, a preto je neakceptovateľný názor o plynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby až od času, kedy sa dozvedeli o bezdôvodnom obohatení od občianskeho združenia.

10. Súd na základe skutkových tvrdení žalobkyne, popretí skutkových tvrdení žalovaného, oboznámením zmluvy o úvere, ako aj ďalším spisovým materiálom zistil tento skutkový stav:

11. Žalobkyňa, ako fyzická osoba - spotrebiteľ uzatvorila so žalovaným dňa 20.07.2011 zmluvu o úvere - pôžička na bývanie č. XXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 6.500 EUR s uvedením výšky mesačnej splátky 82 EUR, poplatku za správu a vedenie účtu 1,66 EUR, výšky úrokovej sadzby 8,9 %, výšky splátky s poplatkom za správu účtu 83,66 EUR, RPMN 9,78 %, priemernej hodnoty RPMN 17,62 %, celkovej výšky nákladov 3.525,88 EUR, dátumu prvej splátky 15.08.2011, dátumu každej splátky k 15. dňu v mesiaci, dátumu konečnej splatnosti úveru 15.07.2021, počtu mesačných splátok 120, ako aj celkovej čiastky úveru, ktorá predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

12. Súd I. inštancie rozsudkom zo dňa 18.11.2020 výrokom I. žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol; výrokom II. určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o úvere č. 7565764688 zo dňa 20.07.2011 v časti IV bodu 4.9 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou; výrokom III. vo vzťahu k výroku I. priznal žalovanému voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a výrokom IV. vo vzťahu k výroku II. priznal žalobkyňi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

13. Súd I. inštancie sa nestotožnil s tvrdením žalobkyne o absencii obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zák. č. 129/2010 Z.z. Súčasne sa nestotožnil s tvrdením žalobkyne, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje obligatórnu náležitosť zmluvy a to

uviedenie celkovej čiastky úveru, keďže priama zmluva uvádza, že celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

14. Uviedol však, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o predpokladoch použitých pre výpočet RPMN a preto sa predmetný spotrebiteľský úver v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov.

15. Z predložených listín nesporne vyplýva, že žalovaný na základe predmetnej úverovej zmluvy poskytol žalobkyni úverové prostriedky v celkovej výške 6.500 EUR a žalobkyňa realizovala v jeho prospech úhrady vo výške 7.709,27 EUR, teda má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.209,27 EUR. Podľa názoru súdu I. inštancie je nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vzhľadom na poslednú úhradu realizovanú 16.9.2013 premlčaný ako v subjektívnej, tak aj v objektívnej lehote, preto žalobu v uvedenej časti zamietol. Vyhovел žalobe v časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok.

16. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 28.10.2021 pod sp.zn. 18 CoCsp/6/2021 zrušil rozsudok súdu I. inštancie vo výrokoch I. a III. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu I. inštancie na ďalšie a nové konanie.

17. Odvolací súd uviedol, že žalobkyňa v odvolaní namietala nesprávne právne posúdenie absencie ďalších obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže súd I. inštancie nesprávne konštatoval, že zmluva obsahuje údaj o celkovej čiastke.

18. Odvolací súd uviedol, že z ust. § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. jednoznačne vyplýva, že zmluva o úvere musí obsahovať celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmysle ust. § 2 písm. h) citovaného zákona sa pod celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, teda nestačí len uviesť samostatne celkovú výšku úveru a celkové náklady spotrebiteľa, ale je potrebné, aby bol v zmluve explicitne vyjadrený aj ich súčet. Napriek tomu, že ide o jednoduchú matematickú operáciu, zákon vyslovene vyžaduje uvedenie, nielen celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov, ale aj ich súčtu a pokiaľ zmluva o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť neobsahuje, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

19. V dôsledku uvedeného, súd I. inštancie správne uzavrel, že veriteľ má právo iba na vrátenie poskytnutej sumy úveru vo výške 6.500 EUR a všetko nad uvedenú sumu je potrebné považovať za bezdôvodné obohatenie. Nakoľko žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 7.709,27 EUR, má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.209,27 EUR.

20. Súd I. inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa sa o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia dozvedela v čase jednotlivých úhrad presahujúcich istinu úveru a neakceptoval názor o plynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty až od času, kedy sa údajne dozvedela o bezdôvodnom obohatení od združenia na ochranu občanov HOOS. S touto argumentáciou nemožno však súhlasiť, pretože podstatnými skutkovými okolnosťami, ktoré majú význam pre záver o tom, že predmetný úver poskytnutý žalobkyni je bezúročný a bez poplatkov a že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie sú skutočnosti, ktoré sa týkajú absencie podstatných náležitostí zmluvy o predmetnom úvere, pričom túto absenciu ustálil aj súd I. inštancie v napadnutom rozsudku.

21. Odvolací súd je toho názoru, že skutkovými okolnosťami, ktoré sú právne významné z pohľadu premlčania nároku uplatňovaných žalobkyňou v tomto konaní je práve absencia vyššie uvedených údajov v úverovej zmluve, pričom aj pri rešpektovaní zásady, že neznalosť zákona neospravedlňuje, nie je možné spravodlivo žiadať od priemernej spotrebiteľky akou je žalobkyňa nepochybne, aby pri podpise zmluvy, resp. pri následných splátkach dojednaného úveru mala skutočne skutkové vedomosti tohto charakteru. Na podporu svojej argumentácie poukázala odvolací súd na uznesenie Ústavného súdu SR pod sp.zn. I.ÚS430/2018. Odvolací súd teda zotrváva na svojom názore, že subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, kedy sa oprávnený skutočne dozvie o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto zaň zodpovedá. Za týchto okolností treba prisvedčiť názoru odvolateľky v predmetnej veci, že začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia by mal byť v súlade s vyššie uvedenou judikatúrou posunutý na moment, kedy sa žalobkyňa skutočne dozvedela

o vzniku bezdôvodného obohatenia, čo v prejednávanej veci možno posunúť na moment, kedy získala informácie od občianskeho združenia k 18.10.2018.

22. K objektívnej desaťročnej premlčacej dobe odvolací súd uviedol, že ani v tomto ohľade nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalovaného, že je potrebné preukázanie jeho úmyslu bezdôvodne sa obohatiť a to ani s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 1Cdo/238/2017. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ pod sp.zn. C485/19 a C776/19 až C782/19.

23. Zhrňujúc uvedené pre naplnenie zmyslu a účelu článku 6 a článku 7 Smernice rady 93/13/EHS v zásade bez ďalšieho vzhľadom na odbornú profesionálnu zdatnosť v činnosti poskytovania pôžičiek sa úmysel žalovaného dodávateľa prezumuje a dôkazné bremeno ho zaťažuje v otázke preukázania okolností neúmyselného konania.

24. Zabezpečujúc výklad v súlade s uvedenými rozhodnutiami Súdneho dvora pre nesťaženie výkonu práva na účely vrátenia neoprávnene zaplatených súm premlčacia doba môže byť zlučiteľná so zásadou efektivity len vtedy, ak spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa so svojimi právami ako táto doba začala plynúť, alebo uplynula. Vo vzťahu k uzneseniu Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 1Cdo/238/2017 odvolací súd konštatoval, že s týmto sa vzhľadom na vyššie uvedené argumenty nemôže stotožniť. Podľa názoru odvolacieho súdu je nemysliteľné, aby dôkazné bremeno ohľadne preukázania úmyslu dodávateľa bezdôvodne sa obohatiť zaťažoval spotrebiteľa.

25. Žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov, obzvlášť pokiaľ ide o uvádzanie obligatórnych náležitostí § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľskom úvere.

26. Zákonom vyžadované osobitné záležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere dodržané neboli, žalovaný sa svojej zodpovednosti za otvorenie takejto zmluvy nemôže zbaviť, ani s poukazom na princíp „nezalosť zákona neospravedlňuje“ uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobkyne. Rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere. Ak žalovaný ako subjekt dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov, v rozpore so zákonom nedodrží predpísané náležitosti zmluvy spôsobujúce, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, jeho konanie nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Je skutočne veľmi ťažko uveriť, aby žalovaný ako banka nemal vedomosť o tom, čo môže spôsobiť uzavretím zmluvy bez uvedenia týchto náležitostí a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzrozumený.

27. Výsledky už spomenutých prejudiciálnych konaní nepodporujú záver vychádzajúci z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 1Cdo/238/2017, práve naopak kruciálnym v prejednávanej veci je v prvom rade unesenie dôkazného bremena zo strany dodávateľa vo vzťahu k vyvráteniu prezumpcie úmyslu. Žalovanej sa v priebehu celého konania nepodarilo preukázať, že požadovanie úroku a poplatku nad rámec istiny vzhľadom na jej odbornú zdatnosť a profesionalitu pri poskytovaní úveru nepožadovalo úmysel z týchto dôvodov, preto nemožno konštatovať správnosť úvah súdu I. inštancie o nemožnosti aplikovania desaťročnej objektívnej premlčacej doby v prejednávanej veci na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré je predmetom tohto konania.

28. Podľa § 9 ods. 2 zák.č. 129/2010 v znení účinnom k 20.7.2011, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

29. Podľa § 11 zák.č.129/2010 v znení účinnom k 20.7.2011 (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

(2) ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=20.07.2011>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka (1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201?ucinnost=20.07.2011>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201?ucinnost=20.07.2011>>. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

32. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka (1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

(3) Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

33. S poukazom na viazanosť s právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP, súd dospel k záveru o absencii obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere neuvedením celkovej čiastky v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. a preto sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a teda žalovanému vznikol iba nárok na zaplatenie istiny poskytnutého úveru.

34. Z predložených listín nesporne vyplýva, že žalovaný na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalobkyni úverové prostriedky vo výške 6.500 EUR a táto v jeho prospech realizovala úhrady vo výške 7.709,27 EUR, teda žalobkyňa má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.209,27 EUR.

35. Podľa odvolacieho súdu pri vyhodnotení začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné vychádzať z obdobia, kedy sa žalobkyňa dozvedela od iného subjektu, že na strane žalovaného prijatým plnením z tejto zmluvy došlo k bezdôvodnému obohateniu, teda z prehlásenia Združenia na ochranu občana a spotrebiteľa HOOS zo dňa 18.10.2018. Z uvedeného prehlásenia vyplýva, že po zabezpečení listín dňa 18.10.2018 žalobkyňa informovali, že podľa ich názoru je zmluva bezúročná a bez poplatkov a taktiež obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Uviedli žalobkyni, že veriteľ jej poskytol úver vo výške 6.500 EUR a ona uhradila sumu 7.709,27 EUR, čiže vyššiu sumu a preto má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume vo výške 1.209,27 EUR.

36. Aj judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky sa prikláňa ku skutočnej, teda nie len predpokladanej vedomosti oprávnenej osoby o všetkých skutkových okolnostiach odôvodňujúcich záver, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na jej úkor a kto toto bezdôvodné obohatenie získal. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 05.12.2018 pod sp. zn. I ÚS 430/2018 bez akýchkoľvek pochybností podporil úvahy odvolacieho súdu o tom, že žalobkyňa v konaní 22Co/53/2017 Krajského súdu v Prešove, ktorého rozhodnutie bolo predmetom ústavnej sťažnosti sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela od Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS, ktoré túto skutočnosť písomne potvrdilo dňa 08.08.2016. Vo veci 22Co/53/2017 Krajský súd v Prešove uvažoval so začiatkom plynutia subjektívnej

premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia od momentu konzultácie a poučenia daného žalobkyňi v danej veci združením, a takéto úvahy odvolacieho súdu považoval za ústavne konformné aj Ústavný súd, nakoľko sťažnosť podaná žalovanou v tejto veci odmietol, ako zjavne neopodstatnenú.

37. Zároveň z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 5Cdo/29/2021 a 7Cdo/79/2021 vyplýva, že nesprávny je právny názor, že subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere začala plynúť odo dňa, kedy žalobcovia zaplatili jednotlivé plnenia v súvislosti s existujúcou zmluvou o úvere nad rámec toho, na čo boli povinní. Je potrebné vychádzať z momentu, kedy si žalobcovia museli byť vedomí, že bez existujúceho (platného) dôvodu realizovali platby a týmto momentom je potom porada s právnym zástupcom.

38. Z uvedeného teda vyplýva, že pokiaľ bola žalobkyňa poučená o vzniku bezdôvodného obohatenia zo strany občianskeho združenia dňa 18.10.2018 a žalobu súdu doručila 16.04.2020, potom nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia bol uplatnený v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby predpokladané ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

39. Súd v danom prípade s poukazom na viazanosť s právnym názorom odvolacieho súdu aplikoval na daný prípad 10 ročnú objektívnu premlčaciu dobu. Aj Ústavný súd SRv rozhodnutí pod sp. zn. I.ÚS 430/2018 zo dňa 05.12.2018, sa stotožnil z hľadiska ochrany základných práv s názorom okresného a krajského súdu, že subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť spotrebiteľovi od chvíle, keď sa od Združenia na ochranu spotrebiteľov dozvedel o bezdôvodnom obohatení a akceptoval aj 10 ročnú premlčaciu dobu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z bodu 17 odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu SR vyplýva, že krajský súd ústavne akceptovateľným a udržateľným spôsobom objasnil skutkový základ veci a aplikáciu právnej úpravy, ktorá nie je v rozpore s jej zmyslom a účelom.

40. Taktiež z obsahu viacerých rozhodnutí odvolacieho súdu vyplýva, že ak dodávateľ ako subjekt dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov v rozpore so zákonom nedodrží predpísané náležitosti zmluvy spôsobujúce, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, potom jeho konanie nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Je skutočne veľmi ťažko uveriť, aby žalovaný ako banka nemal vedomosť o tom, čo môže spôsobiť uzavretím zmluvy bez uvedenia týchto náležitostí a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzročený (18Co/172/2018, 1Co/49/2019, 7CoCsp/5/2021). Keďže v zmluve, ktorú posudzoval súd I. inštancie je nesprávny údaj o celkovej čiastke, možno to hodnotiť ako nepriamy úmysel dodávateľa obohatiť sa na úkor spotrebiteľa, čo zakladá úvahy súdu o aplikácii desaťročnej objektívnej premlčacej doby. Keďže žalobkyňa uhradila splátky úveru od 01.08.2011 do 26.08.2013, potom doručením žaloby 16.04.2020 nie je nárok žalobkyne premlčaný ani v rámci plynutia desaťročnej objektívnej premlčacej doby.

41. Na základe uvedeného, tak súd vyhovel žalobe o zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.209,27 EUR s 5% úrokom z omeškania ročne určeného v súlade s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. od 16.05.2020 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný v zmysle ust. § 563 Občianskeho zákonníka bol povinný uplatnené bezdôvodné obohatenie vydať v deň nasledujúci po doručení výzvy, v konkrétnom prípade do 15.05.2020 po doručení žaloby, ktorú prevzal 14.05.2020 a tak dňom nasledujúcim sa dostal do omeškania s jeho vydaním.

42. O nároku na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalobkyňi voči neúspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

43. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.